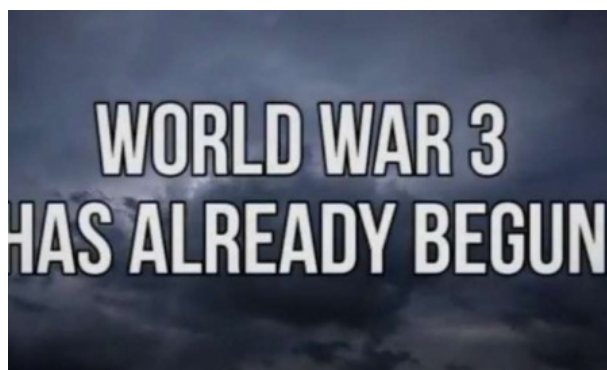

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (Ή ΟΠΩΣ ΑΛΛΙΩΣ ΟΝΟΜΑΣΤΕΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ) ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ ΕΔΩ (του Παναγιώτη Ξηρουχάκη)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Πρώτα απ' όλα πρέπει να ξεκαθαρίσω κάτι για τον τίτλο που ίσως φαίνεται λίγο πομπώδης. Αλήθεια τι είναι ένας παγκόσμιος πόλεμος? Σύμφωνα με την επικρατούσα άποψη, είναι μία σύγκρουση που εξαπλώνεται σε όλη

την υφήλιο και στην οποία παίρνουν μέρος τα περισσότερα κράτη. Οι δύο πόλεμοι που έχουν ονομαστεί παγκόσμιοι είχαν θεωρητικά αυτά τα χαρακτηριστικά. Και όμως τόσο ο πρώτος όσο και ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος δεν επεκτάθηκαν σε όλη την υφήλιο. Ούτε βέβαια πολέμησαν όλα τα κράτη σε αυτούς.

Υπήρξαν επίσης και άλλες συγκρούσεις με χαρακτηριστικά παρόμοια του πρώτου παγκοσμίου πολέμου που δεν ονομάστηκαν όμως παγκόσμιοι πόλεμοι. Ένα παράδειγμα είναι ο επταετής πόλεμος, οι ναπολεόντειοι πόλεμοι κλπ. Στη διάρκεια αυτών των πολέμων, συγκρούσεις έγιναν σε παραπάνω από δύο ηπείρους, χύθηκε άπειρο αίμα κλπ. Τότε γιατί δεν ονομάστηκαν έτσι?

Το όνομα που δίνεις σε κάτι, έχει πολιτική σημασία και αποσκοπεί σε πολιτικά οφέλη. Άποψη του γράφοντος είναι ότι ο μεγάλος πόλεμος του 1914-1918 (ναι έτσι είχε αρχικά ονομαστεί ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος) επικράτησε να λέγεται αλλιώς για να εξυπηρετηθούν οι πολιτικές και στρατιωτικές αξιώσεις των εμπολέμων ηγετών και να πειστεί η κοινή γνώμη να θυσιαστούν οι νέοι για τις ανάγκες ενός παγκόσμιου και ολοκληρωτικού πολέμου. Το 1914 όλοι οι εμπόλεμοι ηγέτες πίστευαν πράγματι

ότι οι συγκρούσεις θα κρατούσαν λίγο. Όταν οι πολιτικοί εξουσιαστές και οι στρατηγοί είδαν τελικά ότι ο πόλεμος θα κρατούσε πολύ, άλλαξαν το ρεπερτόριο τους και υποστήριξαν ότι η ανθρωπότητα ζει μία παγκόσμια σύγκρουση. Το ίδιο έγινε περίπου και στο 2^ο παγκ. πόλεμο. **Έπρεπε να πειστούν οι λαοί για την αναγκαιότητα και το μεγαλείο της σύγκρουσης.** Και για το μακελειό.

θα αναφέρω εδώ μία σημαντική χρονική περίοδο και την αντιμετώπιση της από την ιστορία, ώστε να γίνει κατανοητό ότι τα συμβάντα από μόνα τους δεν έχουν αξία. **Την αξία τη δίνουν οι άνθρωποι και τα πολιτικά οφέλη που αποκομίζονται από αυτά τα συμβάντα.** Τα χρόνια που ακολούθησαν το τέλος του 1^{ου} παγκ. πολέμου (1918-1923) δεν έχουν τύχει της κατάλληλης ιστορικής αναγνώρισης. Και όμως τότε πέθαναν ίσως και περισσότεροι άνθρωποι σε πολεμικές συγκρούσεις από ότι τις χρονιές 1914-1918 (περίπου 7 εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν στη διάρκεια του 1^{ου} παγκ. πολέμου). Έτσι σε πολέμους που προκλήθηκαν σαν συνέπεια του πρώτου παγκοσμίου πολέμου (Ρώσικη επανάσταση και εμφύλιος, ρωσοπολωνέζικος πόλεμος, ελληνοτουρκικός πόλεμος κλπ) χάθηκαν εκατομμύρια άνθρωποι. Επίσης έγιναν επαναστάσεις σε πολλές χώρες (πχ Γερμανική επανάσταση), ενώ από τη ισπανική γρίπη (που ξέσπασε με το τέλος του 1^ο παγκ πολέμου και το ξέσπασμα της πιθανών έχει σχέση με τη μείωση της ποιότητας ζωής που αυτός προκάλεσε) εξόντωσε παραπάνω ανθρώπους από όσους πέθαναν στα χαρακώματα το 1914-1918. Με σιγουριά τα χρόνια που ακολούθησαν το 1918 ήταν χειρότερα για την Ευρώπη. Ήταν όμως σχετικά καλύτερα για τους αγγλοσάξωνες, τους Αμερικάνους και τους Γερμανούς. Και εδώ φτάνουμε στο μυστικό. Η ιστορία είναι δυτικοκεντρική και αποσκοπεί στο να προασπίζεται τα συμφέροντα της δύσης. Όταν το Βερολίνο, το Λονδίνο και η Νέα Υόρκη, δεν κινδυνεύουν να καούν τότε αυτό σημαίνει ότι δε ζούμε σε μία παγκόσμια και ολοκληρωτική σύγκρουση. Και ας καίγεται όλη η υπόλοιπη υφήλιος...

Πολύ κόσμος θεωρεί ότι ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος αν ποτέ

γίνει, θα χαρακτηριστεί από τη χρήση πυρηνικών. Κάτι τέτοιο δεν είναι απαραίτητα αλήθεια. Μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο οι άνθρωποι φανταζόταν το 2^ο παγκ. πόλεμο να σημαδεύεται από τη χρήση χημικών αερίων και μάχες χαρακωμάτων. Κάτι τέτοιο δεν έγινε. Ο κάθε πόλεμος διαφέρει από τον προηγούμενο. Το τι φανταζόταν ο κόσμος για τον 3^ο παγκ. πόλεμο δε θα έχει στην πραγματικότητα πολύ σχέση με τον ίδιο.

3ος ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Η οικονομική κρίση του 2007 -2008 είχε τεράστιες συνέπειες για την ανθρωπότητα. Με αφορμή λοιπόν την οικονομική κρίση οι νεοφιλελεύθεροι ολοκληρωτιστές κατάφεραν να επιβάλουν την ατζέντα τους σε διεθνές επίπεδο και προκάλεσαν την οικονομική καταστροφή στις χώρες της νότιας Ευρώπης αφήνοντας πίσω χιλιάδες νεκρούς (η Ελλάδα ειδικά μετατράπηκε στην Ταϋλάνδη της Ευρώπης. Σήμερα η Ελλάδα είναι μία χώρα όπου ανθούν η πορνεία, ο τουρισμός, η μαφία, η ανεργία και οι αυτοκτονίες). Η κρίση χτύπησε σε οικονομικό επίπεδο και τις φτωχές χώρες (πχ ανατολική Ευρώπη) όπως και τις πλούσιες αλλά σε μικρότερο βαθμό απ' ότι τις χώρες της Νότιας Ευρώπης. Το χειρότερο είναι ότι όπως η κρίση του 1929 προκάλεσε εν μέρει τον 2^ο παγκ. πόλεμο, η παγκόσμια οικονομική κρίση του σήμερα δημιούργησε μια ραγδαία άνοδο στις συγκρούσεις και συρράξεις σε διεθνές επίπεδο. Όπως έδειξε μελέτη γερμανικού πανεπιστημίου οι πολεμικές συγκρούσεις του 2013 έφτασαν το επίπεδο του 1945! Και αυτό συμβαίνει πρώτη φορά από τότε.

Η φτώχεια (που αυξήθηκε και εν μέρει από την κρίση) και η δίψα για δημοκρατία οδήγησαν στην έκρηξη της αραβικής άνοιξης που τελικά μετατράπηκε σε αραβικό χειμώνα καθώς και οι ισλαμιστές βγήκαν δυναμωμένοι παραγκωνίζοντας τους αρχικούς εξεγερμένους δημοκράτες, ενώ και οι δυτικές δυνάμεις βρήκαν την ευκαιρία να παρεισφρήσουν και να μετατρέψουν τις λαϊκές εξεγέρσεις σε μηδενιστικούς εμφύλιους (βλέπε Συρία, Λιβύη, Αίγυπτος κλπ).

Ταυτόχρονα οι Αμερικάνοι συνεχίζουν να αιματοκυλούν Αφγανιστάν, Πακιστάν και Ιράκ και οι σύμμαχοι τους Ισραηλινοί

την Παλαιστίνη. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους σε συγκρούσεις στη Μέση ανατολή και τη Βόρεια Αφρική μετά την αραβική άνοιξη, ενώ είναι πάνω από εκατομμύριο οι νεκροί στην περιοχή αυτή αν ξεκινήσουμε την καταμέτρηση από το 2001 (τη χρονιά εισβολής των Αμερικάνων στο Αφγανιστάν και την έναρξη του «Πολέμου ενάντια στην τρομοκρατία». Ακολούθησε το 2003 το Ιράκ). Οι Αμερικάνοι προφανώς χρησιμοποιούν την παγκόσμια οικονομική κρίση και τις συνέπειες της αραβικής άνοιξης για να ολοκληρώσουν τον έλεγχο τους σε αυτές τις περιοχές (που είναι τόσο απαραίτητες λόγω των πετρελαίων). Για να δώσω ένα ιστορικό παράλληλο ο σινοκινέζικος πόλεμος που ξεκίνησε το 1933 και ήταν αρχικά άσχετος με τα γεγονότα της Ευρώπης στη συνέχεια εντάχθηκε σαν πολεμικό γεγονός στο 2^ο παγκόσμιο πόλεμο (όταν η Κίνα συμάχησε με τους Συμμάχους). Το ίδιο μπορούμε να πούμε για τον Ιρακινό πόλεμο και την επέμβαση στο Αφγανιστάν που ενώ ξεκίνησαν σαν επεμβάσεις ενταγμένες στον **πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία** (η ονομασία των δυτικών δυνάμεων βέβαια για αυτόν τον πόλεμο) αναθερμάνθηκαν σαν συγκρούσεις λόγω των συνεπειών της **αραβικής άνοιξης-αραβικού χειμώνα** και παίρνουν πλέον ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Εδώ δε πρέπει να ξεχνάμε τους δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες που πνίγηκαν στη μεσόγειο τα τελευταία χρόνια και βέβαια και αυτοί είναι απώλειες πολέμου που κάποιους συμφέρει να μη λέγονται έτσι αλλά «πνιγμένοι λαθρομετανάστες»... Αν πχ στους νεκρούς από πολεμικές συγκρούσεις στη Λιβύη προσθέσεις και τους πνιγμένους πρόσφυγες, οι νεκροί από τον πόλεμο ανεβαίνουν ραγδαία αλλά έτσι χαλάει η σούπα της αναίμακτης επέμβασης του Σαρκοζί στη Λιβύη το 2011. Και σημασία έχει τι πιστεύει η κοινή γνώμη στη Γαλλία.

Στην Ουκρανία έχουμε ραγδαία γεγονότα που πυροδοτήθηκαν από διαδηλώσεις που αρχικά έμοιαζαν να εντάσσονται στο διεθνές κίνημα των πλατειών για να εξελιχθούν σε μία σημαντικότερη γεωπολιτική σύγκρουση. Όλα ξεκίνησαν εξαιτίας της φτώχειας και της διαφθοράς, για να παρεισφρήσουν στην εξέγερση στη συνέχεια ξεκάθαρα οι Αμερικάνοι. Ακολούθησε και αντιεξέγερση στην

Κριμαία και στην ανατολική Ουκρανία. Και τελικά πόλεμος και αιματοκύλισμα. Και άνοδος των νεοναζί. Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο και τον Ρωσοαμερικάνικο ανταγωνισμό. Και οι νεκροί είναι ήδη χιλιάδες.

Πόλεμοι έχουν ξεσπάσει και στην Αφρική, ενώ και στην Ασία, η Ιαπωνία με την Κίνα φαίνονται να μπαίνουν σε νέα τροχιά γεωπολιτικών συγκρούσεων. Ίσως λοιπόν αυτό που ζούμε να είναι ένας παγκόσμιος πόλεμος. Κανείς στη Δύση όμως δεν τον λέει έτσι. Δεν είναι τυχαίο όμως ότι (προς το παρών) οι απώλειες Αμερικανών, Βρετανών και πολιτών της Ευρωπαϊκής ένωσης είναι περιορισμένες. Αυτή η συμπεριφορά των ΜΜΕ όμως έχει την εξήγηση του πέρα από τη δυτικοκεντρική άποψη για την ιστορία (το αίμα των αράβων δεν έχει την ίδια αξία με το αίμα των ευρωπαίων) και σε πολιτικές σκοπιμότητες. Πράγματι υπάρχει λογική στο ότι τα ΜΜΕ παρουσιάζουν τα γεγονότα τα σχετικά με αυτόν τον πόλεμο σαν αποκομμένα, αποσπασματικά και άσχετα μεταξύ τους. Έτσι οι πνιγμένοι πρόσφυγες παρουσιάζονται αποκομμένοι από τις αμερικανοευρωπαϊκές επεμβάσεις, η αραβική άνοιξη είναι άσχετη με τη φτώχεια, η άνοδος του ισλαμισμού άσχετος με το ρόλο των ΗΠΑ κλπ.

Αυτή η πολιτική συμφέρει βέβαια την εξουσία. **Είναι βολικό για την πλουτοκρατία να παρουσιάζονται αποκομμένα τα γεγονότα από τη γενεσιουργό αιτία που είναι η επέλαση της παγκοσμιοποίησης και του νεοφιλελεύθερου ολοκληρωτισμού.** Και είναι βολικό γιατί έτσι αποπροσανατολίζονται οι πολίτες (ως ένα βαθμό βέβαια γιατί δεν είναι όλοι αποχαυνωμένοι) και απομακρύνεται το ενδεχόμενο του να επαναστατήσουν ενάντια στην τυραννία του χρήματος.

Κατά πόσο θα συνεχιστεί αυτή η προπαγάνδα είναι άγνωστο. Αν όμως το παιχνίδι χοντύνει, θα αλλάξουν πολλά. Ίσως τότε τα ΜΜΕ να μιλήσουν για έναν παγκόσμιο πόλεμο (ή του δώσουν κάποια άλλη πομπώδες ονομασία ανάλογα με τις ανάγκες της προπαγάνδας) που θα ζητήσει θυσία και πιο εύπορων πολιτών (ευρωπαίων και αμερικάνων) σε σχέση με αυτούς που κυρίως πεθαίνουν τώρα (άραβες, ανατολικοευρωπαίους και αφρικανούς). Έτσι η ΗΠΑ θα

αναγκαστεί να ξεφύγει από τη φάση του στρατιωτικού δόγματος της **μεταηρωικής εποχής** (που στρατηγικά αποσκοπεί στους ελάχιστους νεκρούς αμερικανούς και στη χρήση της υψηλής τεχνολογίας που όμως όπως αποδεικνύεται επί του παρόντος δεν έχει τα καλύτερα στρατιωτικά αποτελέσματα) και να πολεμήσει πραγματικά. Μόνο που τότε, όπως και στους προηγούμενους παγκόσμιους πολέμους θα χρειαστεί ένας απόλυτα κακός. Τώρα που θα βρεθεί? Οι τζιχαντιστές της Συρίας δεν ήταν οι σύμμαχοι του χθές? Πως θα πειστεί η αμερικάνικη κοινή γνώμη μετά από τόσες ανακολουθίες και ψέματα?

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ

Και εδώ εισερχόμαστε σε ένα πολύ σημαντικό στοιχείο. **Αυτό που ζούμε είναι ίσως μία από τις πρώτες μεγάλες συγκρούσεις που ο ρόλος του κεφαλαίου δεν μπορεί να κρυφτεί.** Μεγάλο ρόλο παίζει και το ιντερνέτ που δεν μπορεί να ελεγχθεί πλήρως από τους εξουσιαστές (πληροφοριακός πόλεμος). Έτσι δεν είναι εύκολο να πλασαριστεί το παραμύθι του απόλυτα κακού (πχ ισλαμιστές ή ρώσοι ιμπεριαλιστές) στους πολίτες ώστε να συσπειρωθούν απέναντι του οι δυνάμεις του «καλού» και να επιτευχθεί η μέγιστη συναίνεση που οι παγκόσμιες συγκρούσεις επιζητούν. Γιατί παρά την αποχαύνωση που τα ΜΜΕ προκαλούν, πολλοί άνθρωποι σε όλο τον κόσμο κατανοούν ότι τα πάντα γίνονται για το χρήμα.

Άσχετα με το αν η σύγκρουση που ζούμε σκληρώνει μελλοντικά, αυτό που ζούμε σε παγκόσμιο επίπεδο (είτε στο οικονομικό είτε στο στρατιωτικό του σκέλος) έχει ήδη φρικτές συνέπειες στο παρόν μας. Οι εύποροι πολίτες έχουν κάθε δικαίωμα, αφού μπορούν ακόμα να κάνουν διακοπές, να πιστεύουν ότι όλα πάνε καλά. Και έχουν κάθε συμφέρον να προπαγανδίζουν ότι όλα θα φτιάξουν και για τους υπόλοιπους, ότι την εικόνα τη χαλάνε οι κακοί ισλαμιστές, οι τεμπέληδες νοτιοευρωπαίοι, οι λαθρομετανάστες κλπ. Όπως είπα έχουν κάθε συμφέρον (προς το παρόν βέβαια, γιατί αν χρειαστεί και άλλο αίμα, όπως είπαμε ήδη, θα αλλάξουν πάλι την προπαγάνδα τους). Όπως και να έχει, όλοι οι υπόλοιποι όμως δεν έχουν κανένα συμφέρον από αυτήν την

προπαγάνδα. Το αντίθετο. Πρέπει να γίνει συνείδηση του υπόλοιπου κόσμου ότι βάλλεται και καταστρέφεται στα πλαίσια ενός γενικευμένου παγκόσμιου οικονομικοστρατιωτικού πολέμου.

Η μάχη ενάντια στον ολοκληρωτισμό της οικονομίας δίνει τη δυνατότητα στους λαούς να αντισταθούν ενάντια στα συμφέροντα των στρατηγών και των πολιτικών που αιματοκυλούν τον κόσμο ξανά. Η λαϊκή δημοκρατία του Ντονέσκ (αν είναι αλήθεια οι πληροφορίες για τη μάχιμη δράση κομμουνιστών), η αυτόνομη περιφέρεια των Κούρδων της Rojava (που δρουν επηρεασμένοι από τον Μπούκτσιν και την άμεση δημοκρατία), οι Ζαπατίστας και οι παλαιστίνιοι δείχνουν το δρόμο. Οι κοινωνικοί αγωνιστές στη Βραζιλία, την Αργεντινή, στην Ελλάδα, την Τουρκία αλλά και στο Φέργκιουσον πολεμάνε στην ουσία τη δικτατορία της αγοράς και τη βάρβαρη αστυνομοκρατία που την προστατεύει. Αν αυτός ο πόλεμος που ζούμε (άσχετα με το αν τελικά ονομαστεί 3^{ος} παγκ.) εξελιχθεί σε αιματοκύλισμα τύπου 2^{ου} παγκ. πολέμου ή σε ταξικό πόλεμο αυτό ίσως είναι το μεγάλο ζητούμενο της εποχής.

Πηγή/φωτό: Αγώνας της Κρήτης, agonaskritis.gr